

Västerbergslagens

UFO-NYTT

ARBETSGRUPPEN FÖR UFOLOGI

FÖRNYAD UNDERSÖKNING AV FALLET MED NÄRKONTAKT AV TREDJE GRADEN VID KELI

NR 3 -78

Ansvaring utgivare och Layout

Juan Manzanares

I REDAKTIONEN:

Gudrun Andersson, Bernt Berglund, Jan Thimell
Katarina Jansson, Mike Manzanares, Juan Manzanares.

PRENUMERATION OCH MEDLEMSKAP

Postgiro 160 99 - 4 Västerbergslagens UFO - förening

20 kronor helår - Ungdomar under 16 år 10:-

INNEHÅLLSFÖRTECKNING:

UFO-fältforskare utbildas i Kolsva	1
Insändare	2
Mindre liv eller mer	3
Rapport	4
Cheopspyramiden - har nyckeln till framtidsmaskinen?	5
Fallet Kelly - Kentucky (USA) 1955	6 - 9
Kan invånare på andra planeter se våra TV-program?	10
Var det ett UFO militärerna såg utanför Gotland?	11
UFO-Nyheter	12
Västerbergslagens UFO-förening i Smedjebacken	13
Miscellanea	14

LÖRDAGEN DEN 9 SEPTEMBER 1978

I natt kommer förmodligen åtskilliga UFO-fenomen att rapporteras in från trakten kring Lundbysjön. Men ingen kommer att ta dem på allvar. Det är nämligen UFO-föreningen själv som ställer till med dem. UFO-föreningen i Köping har en kurs i helgen och natten till söndagen står ljusfenomen på schemat.

Föreningen har också bjudit in en gästföreläsare från försvaret. Det är överstelöjtnant Anders Hjulström som annars finns på Milostab Ö.

- Jag ska berätta lite om hur försvarets luftbevakning fungerar och vad den här möjlighet att göra och inte göra, säger han.

INGEN MÖRKLÄGGNING

- Vi har ett ganska friktionsfritt samarbete med ufologerna. Fast det är klart att många tror att vi sysslar med hemlighetsmakeri och håller inne med informationerna. Det gör vi inte alls.

Hjulström menar att försvarets syn på besök från andra världar är att så länge inget är bevisat betraktas alla observationer som misstolkningar. Även om folk inom försvaret också sett fenomen de inte kan förklara.

- Men personligen är jag inte

lika negativ. Jag tycker att detta är en mycket intressant fråga. Och om vi verkligen får besök utifrån är det ju i högsta grad en fråga som angår försvaret.

FÄLTFORSKARE

Kursen som UFO-föreningen håller har lockat ett sjuttiofem intresserade. Efter kursen ska de kunna fungera som "fältforskare".

Thorvald Berthelsen

re". Det innebär att de utreder och följer upp inrapporterade UFO-fenomen i de områden av landet där de bor.

Av de rapporter som kommer in brukar man kunna avföra 80 procent som misstolkningar av till exempel flygplan, fallskärmsbloss och annat.

- Misstolkningar av olika naturliga företeelser är vårt största problem, säger ordföranden i Köpings UFO-förening Thorvald Berthelsen.

- Det är därför den här kursen är så viktig.

Det är andra året i rad den hålls och deltagarna är många. Så många att de flesta får sova på golvet i kursgården. Sängarna räcker inte till. Kursen började i går och två av dem som var med som elever var Christer och Annika Nordin.

INGA FANATIKER

- Jag har varit intresserad av sådana här fenomen ända sedan jag var en liten grabb, säger Christer som har lockat med sig sin fru till kursen.

- Jag har blivit intresserad av bara farten, säger hon. Jag är mest här för att jag är nyfiken och för att skaffa mig en plattform av kunskaper, säger hon.

Christer och Annika Nordin

Men några fanatiker är de inte. Det framhåller de ivrigt.

- Nej, det gäller att vara försiktig och kritisk i sådana här frågor, menar Christer.

FOTNOT: UFO betyder Unidentified Flying Object, oidentifierat flygande föremål.

INSÄNDARE

Har ni titta nångång på himelem, en kallt natt, utan moln och utan måne?. Har ni tänkt, eller undrat hur många stjärnor kan man se med blotta ögat? Vad har ni känt?

Vi människor kan inte föreställa oss oändligheten. Det är svårt att acceptera att det inte finns ett slut.

Men jag vill berätta vad jag tänker när jag tittar på stjärnorna. Jag tänker på att de är solar, stora och små och jag tänker att dessa solar har i sin tur planeter och många av planeterna har månar som roterar kring dem. Solarna är röda, blåa, vita, orange, gula... De är vackra, de är verkliga. Planeterna, ..Jo, de är så olika att de passar till varje stjärna i storlek och avstånd. De är också verkliga. På många av dessa planeter finns liv. Ja, ni läser riktig. L I V.

Många har liv som inte har utvecklas som i vår planet jorden. Det finns planeter som livet har utvecklat sig lika mycket som här på jorden och det finns planeter som livet är mycket mer avancerad än på jorden. Alla är väldigt fina och har alla möjliga färger och storlekar. De är verkliga.

Jag tänker på en av planeterna som är lik vår jord. Kanske där finns människor som just nu tittar och beundrar himelem och mycket möjligt frågar sig om det finns andra planeter, om det finns liv.

Det har gått trettio år sen Flygande Tefat blev en "modern föremål för studier", fast det är minst lika gammal som själva jorden. Trettio år som seriösa ufologer har kämpat för att allmänheten inte skulle skratta eller rentav gråta inför ordet Flygande Tefat. Men efter trettio år, befinner vi oss i samma situation, vi vett att UFO är verkliga, men vi har inga bevis eller vi har inte kunna visa upp "en grön gubbe" med sin "tallrik" för att överttyga folket. Men människor har lite tålmod (även ufologer). Om man inte kan bevise någonting på den materiella sida, då måste det vara på den spirituella eller andliga. "Jo, UFO måste vara andar... eller våra tankar, eller kanske (varför inte) människans önskan."

Parapsykologi kommer in i bilden. De har gått en lång väg för att bli allmänt accepterad. Där, där har vi lösningen Parapsykologi är räddningen. Den kan förklara UFO. Det börjar att blomstra ut "prapsyko-ufologiska föreningar" eller (värre en då) som i andra länder "Rymdmänniskorsöner", etc. etc.. Då tänker jag över allt detta och man frågar sig: "Vad har vi gjort utav dessa 30 år för att världen skulle accepterar oss? För att världen skulle glömma Adamskis följeslagare och kult? För att övertyga samhället om det faktum att UFO finns?"

Jag tittar på stjärnorna och jag ser att de är verkliga. Lika verklig som att vi människor har sent rymdfarkoster i rymden, som i sin tur blir UFO på andra planeter. Ja, det kommer en dag när vi kan skaka hand med den mannen på den andra planet, och det tror jag, blir verklighet.

JAMM

KULTURANSLAG

Västerbergslagens UFO-förening beslutade i den senast Styrelsemöte att anslå 100 Kronor i kulturanslag till JORGEN EK 50:- kronor samt TOMMY PALO 50:- kronor för deras tavlor rörande UFO som de målat och ställt ut i Ludvika och Smedjebacken.

OBS

Vecka 45 är den sista veckan för att anmäla sig till UFO-Sveriges Planeringskonferans i Björsjö Skogshem. Det är ett bra tillfälle att träffa andra ufologer från hela Sverige, vara med på observationskväll, se på UFO-film och diskutera viktiga frågor. Planering blir den 9-10 december, det kosta 80 kronor med mat+kaffe (utan logi). Anmälan sker genom insättning av 80 kronor på postgiro 160 99-4 Västerbergslagens UFO förening (120 kronor med logi)

GLÖM INTE DET

Mindre liv eller mer

Nya amerikanska undersökningar med hjälp av en datorkapacitet som tidigare inte ställt till förfogande har lett till antagandet att liv på andra håll i rymden — om dylikt över huvud taget förekommer, en fråga som vi som lever nu inte kommer att få besvarad om det inte inträffar närmast ett under — är en långt mera sällsynt företeelse än man hittills föreställt sig — om man varit optimist när det gällt livets spridning i världsallett.

De sk livszoner som kan omge stjärnor eller solar förefaller enligt de nya rönen vara långt smalare eller tunnare än man tidigare trott.

Jorden ligger alldeles uppenbart inom den livszon som ligger som ett skal runt solen.

Våra grannplaneter Venus, den inre, och Mars, den yttre, ligger emellertid innan- eller utanför.

Så långt verkar allt ju vara gott och väl. Men samtidigt kommer tidender från Illinois, South Dakota och Wisconsin, samtliga delstater i USA, om att man gjort fynd som gör det sannolikt att livsbetingelserna långt ute i rymden ändå kanske är bättre än man hittills vågat tro!

Salt och syra

Man har hittat levande företeelser som är mera primitiva än bakterier och som lever på något för alla andra kända varelser så föga aptitligt som salter och syror.

Dessa företeelser klarar alltså en miljö som är otänkbart för annat liv på jorden. Men sådana miljöer finns ganska säkert på andra håll i rymden.

Därmed skulle det kunna finnas liv där liv ännu av de flesta anses som otänkbart. Tex på våra grannplaneter Venus, den inre, och Mars, den yttre.

Det är vid den amerikanska rymdflugstyrelsen NASA:s Goddard Space Flight Center i delstaten Maryland inte långt från huvudstaden Washington, DC, som Michael Hart med nya resurser studerat jordens historia och därvid kommit till resultat som pekar på att livszonerna kring stjärnor är smalare än man hittills föreställt sig.

Med jättedatorers hjälp har man kunnat samla in mängder av data kring utvecklingen på och närmast intill jorden som tidigare inte kunnat hanteras. Detta har gett honom helt nya förutsättningar för studierna.

Jorden är 4,5 miljarder år gammal. Genom att följa utvecklingen bakåt har Hart kommit fram till att det till en

början på och närmast över jordytan fanns 84,4 procent vatten, 14,3 procent koldioxid, 1,1 procent metan (ett enkelt kolväte), 0,2 procent kväve. Därtill kom spår av ammoniak och argongas.

Något fritt syre tycks inte ha förekommit. Bundet syre fanns dock i väldiga mängder i vattnet.

Det mesta vattnet låg efter 150 år i ett tätt molntäcke över hela jorden. Så småningom samlades det till primitiva världshav.

Arne Karsberg

teknik och vetenskap

Samtidigt steg temperaturen genom en sk drivhuseffekt. (Man talar om en sådan då strålning utifrån släpps in men ingen strålning inifrån släpps ut.)

Nu togs koldioxid i större omfattning än tidigare upp i vatten och berggrund.

I sinom tid uppstod liv i världshaven, som nu innehöll mycket koldioxid och ammoniak. Detta första liv på jorden skyddades mot solens dödande ultraviolettera strålning just genom att det befann sig nere i vattnet.

Det primitiva livet började så småningom frigöra syre. Men ännu bestod atmosfären nästan uteslutande av metan och andra kolväten.

Det frigjorda syret började så sakteliga "förtära" kolväten. Efter 1,7 miljard år bröts molntäcket över jorden upp. Drivhuseffekten försvann, och temperaturen sjönk.

Efter 2,45 miljarder år bestod atmosfären mest av kväve, som den gör än i dag. Syret började spela en allt viktigare roll.

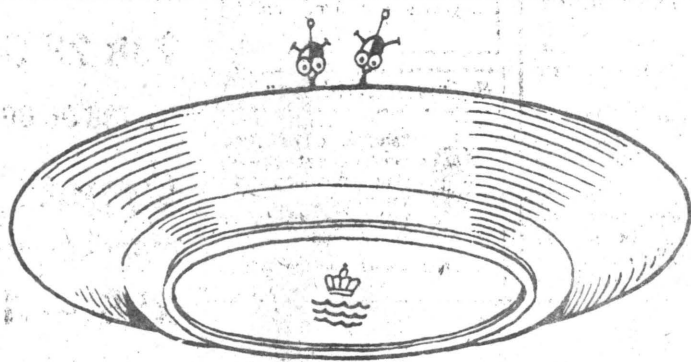
Temperaturen var nu i medeltal bara sex grader plus.

Istäcken täckte "snart" 10 procent av jordytan.

För 420 miljoner år sedan bildade syre och ozon ett sådant skydd mot strålning utifrån att livet kunde ta klivet upp på land.

Kris

800 000 år efter jordens tillblivelse uppstod den första verkligt allvarliga krisen. Det var ytterst nära att ökningen av

Finns dom eller finns dom inte?

drivhuseffekten hade fått rusningsfart.

Om jorden legat "bara" åtta miljoner kilometer närmare solen än den gjorde, så skulle det inte ha bildats några världshav och därmed inte något liv som vi känner det.

Då hade jorden fått en mycket tät och het atmosfär av koldioxid och kemiskt sett sura droppar.

Den atmosfären erinrar om den omgivning som Venus har i dag.

Efter ytterligare två miljarder år var det dags igen, men nu åt motsatt håll.

Det var nu som istäcket spritt sig över 10 procent av jordytan. Och nu var det nära att isbildningen "rusade".

Enligt dataprogrammen hängde det denna gång på en enda grad!

Hade jorden varit "bara" två miljoner kilometer längre bort från solen än den var, så hade det inte kunnat uppstå i varje fall några högre livsformer på jorden.

Jorden hade då blivit ungefär vad vår yttre grannplanet Mars är i dag.

Det är 10 miljoner kilometer mellan de båda ytterligheterna. Det är just det måttet man nu vill ge "livszonerna" kring stjärnorna.

Därmed skulle chanserna för liv på andra håll vara ännu mindre än man hittills tippat.

Venus medelavstånd från solen är 108 miljoner kilometer, jordens 149 miljoner och Mars 228 miljoner kilometer. De båda grannplaneterna skulle alltså ligga långt innanför eller utanför solens "livszon".

Märkliga

Så åter till de märkliga företeelser man funnit på silda håll i USA men även i Mellanöstern.

Sk halofiler har påträffats i Storsaltjön i USA och i Döda havet i Mellanöstern.

Sk armoacidofiler i en hetvattenbassäng i Yellowstone nationalpark i USA och i en hög med hett kolavfall i Kentucky.

"Normalt" liv lever varken på salter eller syror på detta sätt.

Men de här sk arterna gör det. De har funnit skydd mot vår "normala" miljö genom att slå sig ner i fiskkött och i det verkligt livsfientliga, kunde man tycka, heta kolet.

Där är de närmast oåtkomliga för vår atmosfär.

Det som gjort dessa fynd på skilda håll menar att man nu kommit så långt tillbaka i livets utveckling som man gärna kan.

Identifierbara lämningar (fossiler) kan man inte räkna med om de här varelserna är så enkla att de inte lämnat några spår alls efter sig.

Egentligen är det inte första gången man finner sådana här företeelser. Tidigare har man hittat sk metanogener som lever på koldioxid.

När man nu har funnit ytterligare former av detta primitiva liv vågar man sig på sina håll på gissningen att liv i rymden kan förekomma på håll där man hittills ansett liv vara helt uteslutet.

Kanske på Venus och Mars? Ackja!

Mer kol mindre is

Inom organisationen för samarbete och utveckling OECD, där Sverige är ett av medlemsländerna, avser man nu att under i första hand en femårsperiod på allvar undersöka den drivhuseffekt som kan uppstå när man mera allmänt övergår från olja till kol i energiförsörjningen.

Det är ju så att oljan beräknas sitta långt innan kolreserverna är uttömda. Det är också så att kolet vid förbränning avger långt mera koldioxid än olja gör.

Detta innebär att den drivhuseffekt som redan föreligger och som uppstått ur åtgärder som människan vidtagit med nödvändighet kommer att öka.

Sakkunskapen är inte enig om hur allvarligt detta är. Det finns domedagsprofeter som siar om att polarisarna kan komma att börja smälta om vi släpper ut mycket koldioxid i luften.

Bara någon mycket liten temperaturförhöjning skulle kunna medföra en avsmältning som skulle höja världshavens nivå på ett katastrofalt sätt, menar man där.

DN månd. 10 juli - 78

RAPPORT

DATUM	TID	VARAKTIGHET	TYP	ANTAL UFO	VITTN	PLATS
780217	1015	1 - 2 m.	DD	1	1	Ludvika-Råtallsvägen.

Vittnet berättar:

Jag kom åkande Råtallsvägen söder ut varvid jag upptäckte ett flygande föremål i riktning sydsydost som vid första tanke trodde jag att det var en helikopter, men på det avståndet skulle man hört ljudet från den även in i bilen. Det var hrlt ljudlöst.

Då jag försätter fram till vägkorsett Råtallsvägen-Jägarnäsvägen. Där jag kunde stanna bilen, tappade jag ögonkontakten med föremlet när det försvan bakom ett tak när jag gick runt huset så var det borta.

Just då kom 2 st. propellerplan från ost mot väst. Det konstiga var att planet hade lanternorna påslagna fast det var väldigt klar sikt.

Beskrivning av föremålet: Storlek vid utsträckt arm på avstånd:c.a. 500 m mellan fingrarna. Höjd 300-400 m. Vinkel 30°. Färg: Mörksilvergrå.

Röde sig väldigt sakta i riktning nordväst-sydväst.

Vittnesnamn: Jan Thimell.

780407	2050	- 2210	NL	1	19	Aspmören-Söderbärke
--------	------	--------	----	---	----	---------------------

Medlemmar från Västerbergslagens UFO-förening befann sig under denna observationskäll vid Aspmören. Vid 2050 gjordes en observation av ett flygandeföremål med fast röttsken. Storlek som en helikopter och samma fart. Den kom från nordväst mot söder. Den var synlig i c.a. 15 min. Efter att den varit borta i c.a. 20 min. kom densamma från söder mot nordost, nu på andra sidan av vägen, där vi stod, nu var den synlig i c.a. 20 min. Därefter försvann den bakom Varberget i c.a. 15 min. Efter en kursändring mot väst blev den synlig igen då såg vi den i c.a. 20 min. Sedan försvann mot norr.

Höjd cirka 400 m. Beskrivning av föremålet fifusa röda konturer med 2 skarpa röda punkter. (Se teckning).

UPPFÖLJNINGEN

Den gjordes direkt på lördagsmorgon. Då ringde vi Borlänge flyg och de informerade oss att inget flyg hade varit i luften vid den tidpunkt. Det fanns bara en flyg från Göteborg. Ingen flygplan fick flyga med endast rött ljus. Vi ringde vidare till Västerås och där hade man inte heller haft någonting på radar, det fanns inte heller några militär-övningar i trakten eller dyl.

Enligt Västerbergslagens UFO förenings Undersökningsgrupp måste detta iakttagelsen betraktas som ett UFO.

Vid undersökning: Gudrun Andersson - Jan Thimell.

CHEOPSPYRAMIDEN

— har nyckeln till framtidsmaskinen?

16/7-78

Nyckeln till framtidens energisnåla maskiner finns på det här flygfotot från 1920-talet.

Det föreställer två av de tre stora pyramiderna i Gize, Egypten.

Titta noga på den bortre så kallade Cheopspyramiden. Den har den hitre skuggade sidan något inbuktad.

Här finns hemligheten, menar ingenjör Répits från Skövde.

Vinkeln syns knappt från marken men med säkerhet från omkring 2 000 meters höjd när solen står i ett visst läge.

Under de minuter som vinkeln syns har den trekantiga slagskuggan vissa perfekta geometriska mått.

10 års studier

Lehel Répits har i över 10 år studerat planritningar över de tre pyramiderna Cheops, Chefren och Mykerinos och de sju små som ligger bredvid samt sfinxen.

Han började med att sätta en passare i toppen på den minsta pyramiderna, Mykerinos. Det var den som fotoflygplanet befann sig rakt över. Han drog passaren genom vinkelskuggorna och de övriga byggnaderna och fick fram en regelbunden spiral eller virvel som gick in mot Mykerinospyramiden.

På ett strängt geometriskt och matematiskt sätt, som det inte finns plats för att beskriva här, drog han sedan linjer i figuren och fick fram ett jättelikt hak-kors, en urgammal symbol i olika delar av världen för krafter i rörelse och för solen. Répits:

— Hakkorset föreställer ro-torn till en motor som utnyttjar naturens eget rörelsemönster, virveln eller spiralen, i stället för människans raka stela geometri som finns i våra motorer.

— En vanlig bilmotor till exempel är så konstruerad att den tillgodoser sig endast 30 procent av bensinen den får. Resten försvinner i värmeförluster och friktion.

— Men den här natur- eller virvelmotorn ger i stället 25 procent mer energi än vad som går åt att driva den. Den är en slags svängskiva med tyngdpunkten i centrum i stället för i ytterkanterna. Den drivs med elektriska impulser och driver i sin tur ett

Ingenjör Lehel Répits menar att Cheopspyramiden lämnar ett viktigt meddelande till vår civilisation. Ett meddelande från en högt stående civilisation som försvann i samband med en naturkatastrof för många tusen år sedan.

annat hjul som sitter på samma axel. Detta andra hjul alstrar elektricitet och energi under rotationen.

Det förstår den som sätter sig in i att naturen har ett eget ständigt nyskapande spiralsystem. Vi får inte fastna i vår vetenskaps stela tänkande.

Bygger modell

Répits tjocka bunt med siffror och ritningar i ämnet är svåra för den som inte är insatt i högre matematik. Men under hösten bygger han en modell till sin virvlande elmotor och före nyår ska den stå klar. Répits:

— Den kommer att fungera.

Répits anser att de som byggde pyramiderna vid Gize använde likadana eldrivna motorer i sina flygande farkoster. Kanske kan de även driva UFO:s, flygande tefat. Répits:

— För att bevara ritningen till motorn åt framtiden byggde konstruktörerna de 10 pyramiderna och sfinxen. Men det var inte meningen att de skulle förstås förrän den nya människan kommit så långt i sin utveckling att även hon kunde flyga på åtminstone 2 000 meters höjd. Först då skulle hon behöva ritningen.

Det var på den höjden som flygfotot togs.

Vad var det för folk som byggde denna jätteritning och vart tog det vägen?

Répits anser att det var en civilisation som stod betydligt högre än vår och att den försvann i samband med den naturkatastrof

som enligt olika legender inträffade för 12 500 år sedan och som senare följdes av en lång istid. Répits:

— Men innan dessa människor försvann ville de tala om för oss hur man bygger en samtidigt energialstrande och energibesparande motor efter naturens och universums rörelseprincip, inte efter vår enkla geometris.

— Det är möjligt att de byggde farkoster med virvelmotorer för att fly från jorden när de såg katastrofen nalkas.

— Folket visste att en främmande himlakropp, Ceres, skulle kollidera med jorden. Inga vanliga dokument skulle klara sig vid den enorma stöt av vatten och jord och den hetta som skulle uppstå vid smällen. Inga metaller skulle motstå den de efterföljande årtusendenas klimatförändringar och frätningar.

— Det bästa var att bygga med sten på ett för oss mycket invecklat sätt som vi ännu inte förstått och i pyramidform.

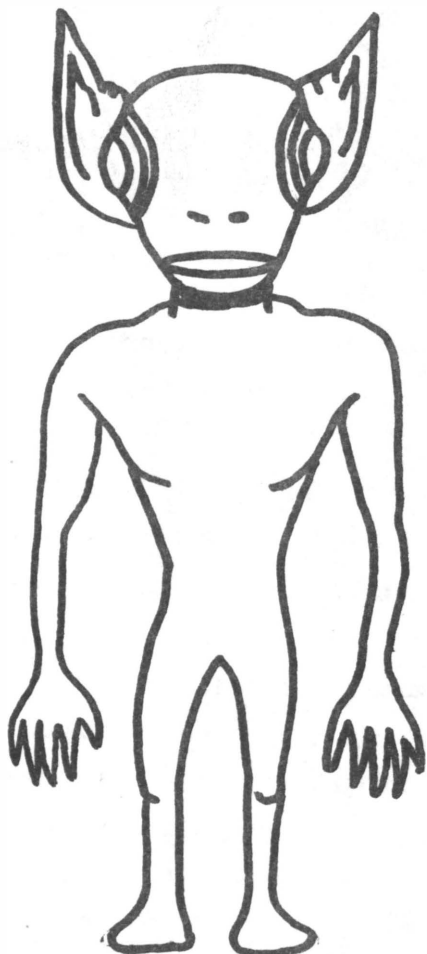
— För att också visa oss var deras jordaxel låg placerade de pyramiderna och sfinxen vid den tidens geografiska nordpol, alltså där Gize ligger nu. Vid dåvarande sydpolen fanns bara hav.

— Hela jordklotet tippade 90 grader av stöten med Ceres. En jätteflodvåg forslade fram flera varv runt kontinenterna och raserade det mesta.

Text:
Björn von Bahr

KENTUCKY (USA) 1955

FALLET KELLY

INLEDNING

Alltför ofta tror i allmänhet att rapporter om närkontakt av tredje graden där man sett humanoider eller varelser i direkt eller indirekt anknytning till UFOs är helt begränsade till förra decenniet eller liknande. Så är det verkligen inte fallet. Fall där man sett ufonauter finns så långt tillbaka som till 1897, då en våg av vittnesskildringar om "luftskepp" inrapporterades i USA. Dessa speciella "humanoider" såg ut och uppförde sig mycket lika vanliga människor ute på resa i sina "luftskepp". Naturligtvis, om man accepterar ett samband mellan moderna tidens varelse från fall med närkontakt av tredje graden och nedeltida samt tidigare "sagoväsen" så har dessa vittnesskildringar förekommit i århundraden.

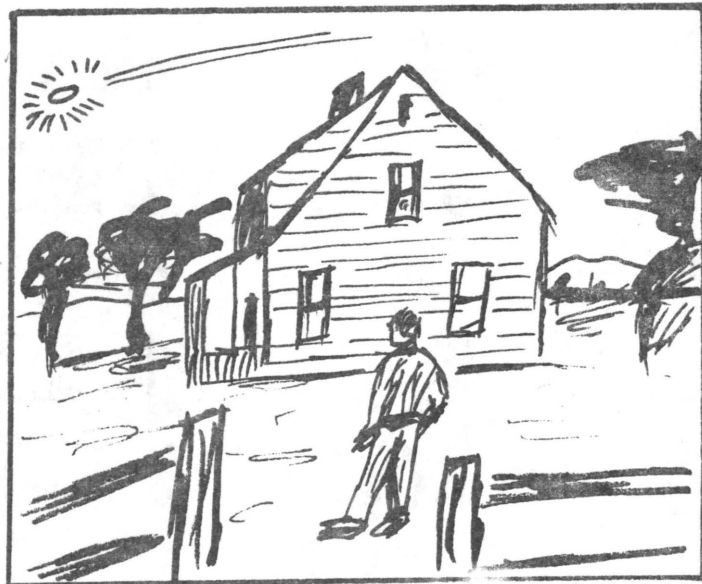
Ett av de mest kända och bäst dokumenterade fallen med närkontakt av tredje graden, som hör hemma i modern tid inom UFOlogi, är den händelse, som ägde rum den 21 - 22 augusti 1955 nära Kelly i Kentucky (USA). Detta fall står i särklass genom sin varaktighet och även beträffande antalet inblandade vittnen till händelsen. Huvudpunkterna i fallet har tagits upp av åtskilliga författare däribland Dr. Josef Allen Hynek, som ägnade sex sidor åt detta i sitt verk "The UFO Experience". Dr. Hynek fastslår att de fullständiga detaljer, som finns med i undersökningsmaterialet skulle utgöra ett värdefullt dokument för UFO forskare. Nu har den publikation man länge väntat på offentliggjorts av The Center for UFO Studies. Verket som sammanställts av Isabel Davis och Ted Bloecher, tar upp fallet vid Kelly-Hopkinsville tillsammans med andra fall med närkontakt av tredje graden.

Handlingen

HANDLINGEN

Skådeplatsen är en liten bondgård utanför staden Kelly i Kentucky. I boningshuset befann sig åtta vuxna och tre barn. Kvällen var mörk klar och varm. Ungefär klockan 19.00 kom Billy Ray Taylor, en vän till familjen Sutton, som ägde bondgården in från brunnen med den "otroliga historien" att han sett ett fantastiskt lysande flygande tefat, som strålade i alla rengbågens färger, komma flygande tvärs över himlen och sänka sig ner i en 40-fot djup ravin, som gränsade till en bit av deras egendom. Emellertid tog inte Sutton honom på allvar utan skämtade bort berättelsen, som ett fantasifoster av att han sett ett "stjärnfall".

En halvtimme senare började familjens hund skälla våldsamt och lade till sist svansen mellan benen och gömde sig under huset. De båda männen Billy Talyor och Lucky Sutton gick till dörren på baksidan för att se efter vad som skrämde hunden och fick då se ett egendomligt ljus, som närmade sig bondgården från fälten. När ljuset kom närmare kunde de urskilja vad det var, en lysande 3 1/2 fot lång varelse med ett runt överdimensionerad huvud. Ögonen var stora och lyste med ett gulaktigt sken. Armarna var långa. De nådde nästan till marken och slutade med stora händer försedda med klor. Hela varselsen tycktes gjord av silvermetall. När varelsen närmade sig höll den händerna uppåtsträckta ovanför huvudet som om den var med om ett "hold up".

Uppskrämda som de var, vilket man kan förstå, reagerade de båda männen med att ta till sina skjutvapen. Männen drog sig försiktigt tillbaka in i huset och väntade tills varelsen befann sig inom 20 fots avstånd från dörren på baksidan och öppnade sedan eld. Varelsen föll baklänges och sprang sen iväg in i mörkret. Då det inte visade sig på nytt, återvände de efter några minuter till vardagsrummet bara för att få se ännu en(eller samma) varelse i ett sidofönster. De sköt genom fönsterrutan mot den och varelsen ramlade omkull igen och försvann. Säkra på att de träffat och eskadliggjort varelsen, gick de båda männen ut för att leta efter kroppen. När de begav sig ut genom ytterdörren, Billy Ray Taylor som förste man stannade denne till för ett ögomblick under det utskjutande taket. Just

då han skulle gå ut på gården såg de som befann sig i förstugan bakom honom en av varelserna på taket räcka ner en hand försedd med klor och vidröra hans hår uppfifrån. Människorna som befann sig där-inne skrek och drog in honom igen. Lucky Sutton rusade ut på gården, vände sig om och sköt på stället mot varelsen så den föll ner från taket. Ännu en varelse befann sig i lönnträdet strax intill. Både Lucky och Billy Ray sköt mot denna och fick ner den. Den "simmade" ner till marken och spren sedan snabbt in i mörkret. Genast kom en annan varelse(eller kanske den varelse som fallit ner från trädet) runt husknuten, nästan

rakt framför gruppen. Lucky sköt på stället och resultatet blev detsamma: ingen effekt. Ett ljud hördes när kulorna träffade som om en metallhink hade träffats, men varelsen sprang sin oskadad.

Männen var bekymrade över att deras skjutvapen tydligen var oanvändbara återvände till huset med de uppskrämda kvinnorna och barnen.

Varelserna rörde sig på det hela taget underligt. Benen tycktes orörliga och när de sprang skedde det nästan helt med "höftrörelser". Vanligen såg man dem i helt upprätt ställning, när de sprang iväg böjde de sig och sprang med de långa armarna nästan snuddande i marken. Varelsernas förmåga att "flyta fram" syntes särskilt tydligt när en av dem sköttes ner från kökstaket och "simmade" en sträcka på c.a. 40 fot till ett stängsel där den åter stöttes omkull av ett skott. Då de inte tycktes utstråla ljus, lyste deras "hud" i mörkret med ett starkare ljus då de blev beskjutna eller då man ropade till dem.

Fru Lankford, modern i familjen, ville ha ett slut på fientligheterna. Trost det faktum att man beskjuttit varelserna ett antal gånger, hade dessa inte handlat aggressivt någon gång. Emellertid började barnen bli hysteriska och varelserna fortsatte att komma tillbaka för att kika genom fönstren med jämna mellanrum., vid 23.00 hade familjens tålamod tagit slut och de begav sig alla in i två bilar och körde i högsta fart till närmaste polisdistrikt i Hopkinsville.

Efter en halv timmes färd anlände polisen till bondgården med den ännu uppskrämda familjen. Polisen i Hopkinsville, the state-police och en stab med fotografer anlände för att undersöka fallet. En noggran undersökning gjordes av huset, gårdsplanen och uthusen. Inget stod att finna och spänningen steg, då någon genom att en olyckshändelse trampade på svansen på en katt och den jamade "hade man aldrig i livet sett så många pistoler ur höls-

tret så snabbt". Undersökarna finkammade skogsområdena men fann ingenting. En ovanlig sak, som iaktogs var en lysande fläk där en av varelserna hade knuffas ner och fallit till marken. Då emellertid inget verkligt extraordinärt framkom, började undersökarna ge sig av och omkring, och omkring 2:15 var familjen Sutton ensamma.

Familjen hade hämtat sig så pass att den lagt sig och släckt den lilla belysning den haft tänd. Fru Lankford låg i sängen och betraktade fönstret, när hon fick syn på ett egendomligt ljus. "Ljuset" var en av varelserna, som höll händerna mot rutan och stirrade in i huset. Hon ropade tyst till resten av familjen medan hon höll

sig fällständigt lugn. Lucky Sutton tog emellertid sitt vapen och sköt än en gång mot varelsen genom rutan. Ingen effekt. Varelserna fortsatte att visa sig under återstoden av natten utan att göra något uppenbart fientligt och tycktes bara visa sig nyfikna.

De sista varelsen sågs en halvtimme före soluppgången ungefär klockan 5:15

EFTERVERKNINGARNA

Följande morgon kom undersökarna tillbaka för att genomsöka omgivningarna i dagsljus. Inget hittades, trots att en del t.o.m. klättrade upp på husets tak för att söka efter fotspår. Pressen fick tag i historien, även reportern, som följt med polisen ut under natten, lokalradion och många reportrar från andra tidningar i Kentucky, Indiana och Tennessee kom till Suttons hem. Den rykten spreds började allmänheten dyka upp och bilar kantade vägen en ansenliga sträcka från Suttons gård. Ny-

fikna människor stannade sina bilar, gick över ägorna och in och ut ur huset, besvärade familjen med förfrågningar om att få ta bilder och skapade mestadels en atmosfär av uppsluppenhet, som ledde till ett allmänt förlöjligande av familjen för att den sett "små gröna män från rymden".

Samma morgon beslutade emellertid en ingenjör som hette Andrew Ledwith på lokalradiostationen att gå in på stationen för att tala med överingenjören (det var hans lediga dag). Han fick höra vad som hänt på Suttons bondgård natten före och på grund av sitt intresse för UFOs och sin tidigare erfarenhet som skicklig yrkesutövare beslutade han sig för att fara ut och intervjua familjen. Det var tur att han gjorde det. Publiciteten blev så stö-
tande för familjen Sutton att de senare helt enkelt undvek att berätta om händelsen och vägrade att samarbeta. Ett undantag att märka var med Isabel Davis, som utarbetade Kelly rapporten för The Center för UFO Studies.

KRITIK

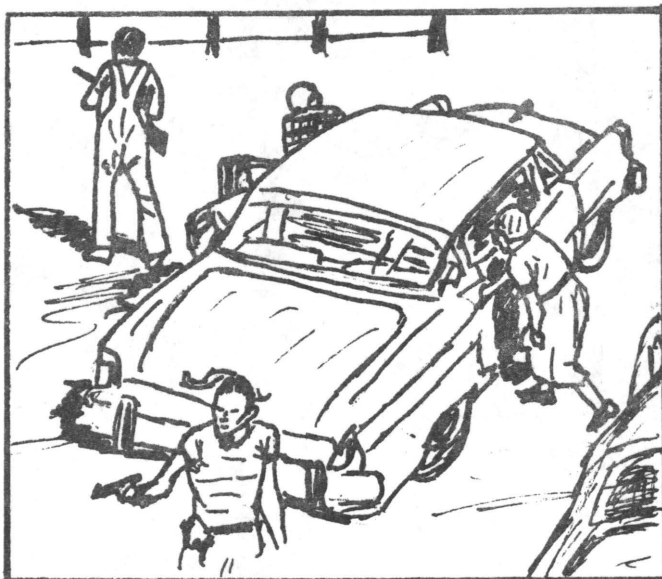
Man frågar sig hur man kan tro på en sådan berättelse. När allt kom omkring betraktades ju familjen som socialt låg stående av stadsborna. Två av männen hade arbetat för en karneval. Kunde det röra sig om bedrägeri? Den mest uttalade kritiken angående händelsen är naturligtvis att det inte finns något som helst konkret bevis på att händelsen verkligen ägde rum. Skeptiker påpekar att inga fotspår anträffades (marken var mycket hård), inga märken fanns på taket (fastän varelserna tycktes så gott som viktlösa och då inte kan ha efterlämnat märken), inget blod kunde ses (men kulorna åstadkom ju ingen synbar skada), etc.

Besökte verkligen "varelser" bondgården i Kentucky natten den 21 augusti 1955?

Källa: International UFO Reporter - May 1978

Översättning för UFO-Nytt: Ingegerd Silvennoinen

Teckning: Juan Manzanares

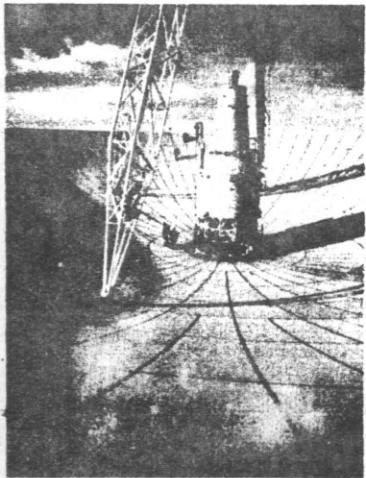
**Ständigt
slungar radio-,
TV- och
radarstationer
på jorden ut
sina signaler
i rymden**

□ Amerikanska forskare har på allvar börjat intressera sig för denna delikata fråga. Men vad anser man i rymden om våra TV-program...?

Av ANDERS PALM.

Kan invånare på andra planeter se våra TV-program..?

Jätteantennerna av det här slaget sänder ut signaler långt ut i rymden. Finns det intelligenta varelser som kan ta emot och lyda dem?

■ Finns det intelligent liv på andra planeter i universum?

Den fascinerande frågan har blivit föremål för stor uppmärksamhet på senare år.

Människan har lyssnat efter radiosignaler från rymden. Vi har slungat ut budskap till eventuella utomjordingar från våra största radioteleskop.

Ja, vi har till och med sänt iväg "vykort" och "grammofon-skivor" på rymdskepp som nu befinner sig på väg ut ur solsystemet.

Vanligtvis kretsar våra tankar mest kring frågan hur vi själva kommer att reagera den dag kontakten med främlingarna i rymden är ett faktum.

Vi tänker inte lika ofta omvänt: Hur kommer främlingarna att uppfatta oss?

Jorden är som ett stoftkorn i universum.

Finns det över huvudtaget någon chans att vi någonsin kommer att bli upptäckta av en främmande civilisation?

Amerikanska forskare har

penetrerat den här frågan noga. Och de har funnit att chansen faktiskt är större än vad de flesta människor kanske har klart för sig!

Orsaken är inte så mycket de hälsningar som vi sänder iväg med avsikt. Det är snarare genom de oavsiktliga signalerna som vi talar om var vi finns.

TV-signaler

Till de här "oavsiktliga" signalerna hör radiotrafiken och framför allt de TV-signaler som ständigt rusar genom etern runt vårt klot.

Ofta kan vi ha ett väldigt besvär att få en bra bild i våra TV-apparater här på jorden.

Det kan därför förefalla otroligt, men det är faktiskt så, att ett utomjordiskt rymdskepp skulle kunna fånga upp signalerna många miljarder mil bort i universum!

Med en mottagare, liknande ett vanligt jordiskt radioteleskop, skulle man kunna upptäcka TV-utsändningar från jorden på ett avstånd av två ljusår — eller 20 miljarder km.

Man skulle visserligen inte kunna se själva TV-bilderna utan bara konstatera att en utsändning ägde rum, (och med tanke på kvalitén hos många av programmen är kanske det lika bra).

Två ljusår är, astronomiskt sett, inte någon särskilt lång sträcka.

Vår närmaste stjärna, Alfa Centauri, ligger på ett avstånd av fyra ljusår från solen.

Radioteleskop

Bilden förändras däremot radikalt om man tänker sig att den främmande civilisationen har hunnit längre än vår i sin

utveckling och har en mer avancerad teknik till sitt förfogande.

Om man exempelvis förfogade över ett radioteleskop, av den typ som jordens vetenskapsmän i dag planerar att bygga (men ännu inte har färdigt), så skulle TV-bilderna kunna uppfångas på ett avstånd av 25 ljusår.

Det finns mer än 300 stjärnor inom en radie av 25 ljusår från vår sol.

Sannolikheten för att det skulle finnas en planet med en högt utvecklad civilisation vid en av dessa stjärnor, är fortfarande mycket liten. Men den kan inte uteslutas helt.

Det är inte bara TV-signaler som rusar ut från jorden och som är lätta att upptäcka.

Vissa radarvågor är mycket starkare än TV-signaler och kan nå tio gånger så långt ut i rymden!

Det är dessa radarstrålar som supermakterna använder för att bevaka sina territorier mot fientliga flygplan och robotar.

De militära radarstationerna sänder inte sina signaler lika jämnt och stabilt som de fredliga TV-stationerna. Man sänder oregelbundet och byter ofta frekvens för att förvirra fienden.

Jätteteleskop

Men en främmande, tekniskt avancerad civilisation skulle säkert ändå kunna snappa upp radarvågorna från jorden och konstatera att de skapats av ett främmande släkte!

Som ett andra steg skulle de så upptäcka de svagare TV-signaler.

Och om man tänker sig att de hunnit längre än oss i sin tekniska utveckling — så långt att de kunde bygga ett jättelikt radio-

teleskop i rymden — då skulle de kunna få in ganska skapliga TV-bilder från jorden i sina mottagare.

Främlingarnas radioteleskop skulle behöva ha enorma dimensioner. Det måste vara 20 000 gånger så stort som det största som planerats på jorden!

Men i rymdens tyngdlöshet kan man sätta ihop hur stora föremål som helst. Och för en nyfiken, verkligt tekniskt avancerad civilisation skulle uppgiften inte vara omöjlig.

Utomjordiska främlingar på 25 ljusårs avstånd skulle i dag kunna se amerikanska TV-rapporter från Koreakriget.

För 25 år sedan hade TV:n ännu inte kommit till Sverige.

Utomjordingar på 20 ljusårs avstånd kan däremot se svensk TV i dag.

Kanske följer de just nu dramatiken i 10 000-kronorsfrågan från år 1957 där Nils-Erik Baehrendtz halstrar Ulf "Hajen" Hannerz, Li "Fölungen" Ekman och Erik "Uncas" Englund med svåra frågor.

Främlingar som bor fem ljusår bort, och har en bra mottagarantenn kanske just nu sitter och tittar på Münchenolympiaden.

Men även om man inte får några bilder i TV-mottagaren, utan bara uppfattar signalerna, så kan främlingarna ändå få fram en hel del information om jorden och om människorna som lever här på vårt klot.

Genom att samla in signalerna under en längre tid, skulle de kunna beräkna jordens storlek.

De skulle också kunna skapa sig en bild av månen, solen och de andra planeterna i solsystemet.

Främlingarna skulle vidare kunna konstatera att nästan alla (Forts. på nästa sida)

(Forts. från föreg. sida)

TV-signaler kom från Europa eller Nordamerika — något som skulle kunna tyda på politiska skillnader i vår värld.

Slösaktiga

Hur skulle den främmande

civilisationen uppfatta oss och allt vi ställt till med, efter den bild de fått i sina TV-mottagare?

Forskarna är tveksamma.

Kanske skulle främlingarna uppfatta oss som "slösaktiga" som lät värdefull radiostrålning rusa ut i rymden. Det kanske också rent av kan vara så, att vi i

vårt oförstånd bidrar till miljöförstörelsen i rymden med alla våra TV- och radarsignaler.

Vad kommer en främmande civilisation att göra när den uppfångat våra signaler? Kommer den att försöka ta kontakt med oss?

Om främlingarna vill nå oss,

kommer de inte att behöva tveka över vilka radio- eller TV-frekvenser de skall använda. Kanske rusar just nu deras signaler mot oss genom universum.

Så vi får inte bli förvånade den dag våra TV-bilder och radarsystem störs av gåtfulla signaler från rymden.

35

VAR DET ETT UFO MILITÄRERNA SÅG UTANFÖR GOTLAND?

VISBY

Militärerna i radartornet var förbluffade.

Solen hade gått ned. Men det stora vitlysande klotet hängde kvar över horisonten. Så sänk- te det sig sakta rakt ned i ha- vet.

De såg det med ögonen, i bat- teri-kikaren och ekot på radar- skärmen var det största de va- rit med om.

Något var det — men vad?

Fanjunkare Lars Olowsson och de två värnpliktiga Kenneth Kurki-aho från Märsta och Kenneth Berg från Visby visste inte vad de skulle tro.

ETT UFO?

För säkerhets skull larmade de kustbevakningen. Det kunde möj- ligen ha varit ett störtande flyg- plan, men det visade sig senare fel.

Var det ett UFO?

I början på veckan berättade Af- tonbladet i en serie artiklar om fenomenet UFO, eller flygande te- fat som de populärt kallas. De tre militärernas iakttagelse på Gotland är den senaste som gjorts i Sverige.

Deras berättelse är särskilt in- tressant eftersom det var tre per- soner som samtidigt såg det oför- klarliga ljusklotet. De har heller aldrig varit intresserade av sk UFO, och har inte ens sett filmen När- köntakt av tredje graden som an- nars har satt fantasin i rörelse hos många.

SPANADE ÖVER HAVET

Sedan de ryckte in i lumpen i juni har Kenneth Berg och Ken- neth Kurkiaho varit placerade som radarobservatörer vid Tofta skjut- fält på Gotland. Deras uppgift är att med kikare och radar spana över havet och varna eventuella båtar som närmar sig riskzonen vid skjutfältet.

Det gjorde de också denna ons- dagskväll den 23 augusti när Lv 2 hade skjutövning.

Klockan var 20.10. Solen hade gått ned, men vädret var klart och sikten god. Om några timmar skul- le övningen vara slut och de skul- le skjutas tillbaka till regementet i Visby.

Då plötsligt, nästan samtidigt, gjorde de upptäckten.

Kenneth Kurkiaho berättar:

STORT VITT KLOT

— Det var ett lysande stort vitt klot. Det var alldeles kritvitt och skenet var klart, inte skimrande. Det låg helt stilla i luften, jag skul- le tippa på ca 1500 meter, i ett par minuter.

— Vi såg det med ögonen först, sen tog vi batteri-kikaren och såg att det var ett väldigt stort föremål.

KRAFTIGT RADARUTSLAG

— Så började det sakta att dala ned mot vattnet. Då överförde vi bäringen från batterikikaren till ra- darn. Först syntes ingenting på ra- darn men så kom ett kraftigt ut- slag och vi fick fram den exakta po- sitionen.

— Föremålet var ca 6,5 mil fr n oss och strax norr om Ölands norra udde. Men på radarskärmen var ekot lika stort som för ett last- fartyg på ett par mils avstånd.

— Sen var det som om föremålet försvann ner under vattenytan. Det starka ekot försvann gradvis och ef- ter ca 35 minuter fanns det inget eko alls. Men positionen var hela tiden densamma.

LARMADE BEFÄLET

När de upptäckte det starka ljus- skenet larmade de två värnpliktiga genast sitt befäl, Fanjunkare Lars Olowsson. Han kom till tornet just som de fått in det starka ekot på radarskärmen.

Fanjunkare Olowsson:

— Jag såg utläget. Det var ett ljussken i västlig riktning, några distansminuter från fastlandskus- ten.

— Men jag har aldrig sett ett så kraftigt eko på radarn på det av- ståndet tidigare.

— Jag larmade genast kustbevak- ningen och underrättade mina hö- gre chefer.

Kenneth Berg:

— Vi trodde ju först att det var ett flygplan som störtade, men det var tydligen något annat.

SAKEN SKA UNDERSÖKAS

Spänningarna gav inget resultat men på försvarsstaben i Stockholm, som fått en rapport, tänker man in- te undersöka saken vidare.

— Nej, någon uppföljning kom- mer inte att ske, vi har inte fått några andra iakttagelser från områ- det, säger Bertil Lagerwall på förs- varsstaben.

— En sån här iakttagelse har så- kert sin naturliga förklaring, även om vi inte känner till den än. Det kan ha varit en robot eller re- ket, en del av en satellit eller t ex en väderballong som på 10 000 me- ters höjd blir lika stor som ett tre- våningshus.

TROR INTE PÅ UFO

— Jag har diskuterat UFO myc- ket med olika människor, en del är troende andra inte. Jag tror inte på UFO, det finns ingenting i dag som bevisar att det skulle finnas något sådant. Men det är klart, om nå- gon en dag kom med bevis skulle jag inte bli förvånad. Varför skulle det inte finnas varelser också på andra planeter?

FOTNOT: UFO = unidentified flying objects, d v s oidentificerade flygande föremål.

— Vi såg att föremålet var enormt stort i batterikikaren, säger Ken- neth Kurkiaho.

AFTONBLADET Lördagen den 2 september 1978

UFO - NYHETER

Buenos Aires(Argentina).-

Ett UFO:fall som Herr Francisco Nunez och hans 24 årige son upplevde i staden Mendoza, som de bor i.

Vittrerna berättar att den 6 juli 1978 åkte de med lastbil till staden Lujan: "Vi såg c.a. 20 m. framför oss en gammal lastbil modell 1930. Plösslgt ökade vi farten väldigt mycket och tog en annan väg än vi tänkte och vi kom in i en stad som var enorm, som vi inte kände till. Vi körde på en väldigt stor och bred aveny med fem filer och med otroligt höga byggnader på sidorna. Det var omöjligt att se taket lika som att se slutet på avenyn. Vi tittade på himlen och den var röd". Efter det befann de sig i en annan by i motsatt riktning än den de hade åkt till. Far och son vill bli hypnotiserad för att ta reda på om det finns någon förklaring till deras berättelse.

Santo Domingo(Rep. Dominicana).-

Professor i Astrofysik Josef Allen Hynek som är den ledande ufolog i USA, har i Santo Domingo, under en presskonferens berättat att han tror att höga ämbetsmän i den amerikanska regering har haft kontakt med människor från andra planeter, men att de inte ville ofentliggöra händelserna.

Han sa att de amerikanska myndigheterna har en komplett sensur som täcker alla militärer och personal som arbetar för regeringen, han inberäknad.

Prof. Hynek som var konsult till filmen " Närbkontakt av Tredje Graden", sa: "USA:s ledarna är rädda för den reaktion som skulle uppstå i västvärlden om människorna skulle veta sanningen, och att det var samma attityd från Sovietunionens sida."

Hyneks konferens har gjort att folk här i Santo Domingo har börjat att bli mer intresserade i UFO-frågan.

= = = = =

Teckning:

ANDERS HAMLIN

Två små män tog min flaska

Denna episod utspelades för några år sedan strax utanför Grytnäs i södra Dalarna. Jag satt på en äng och vilade mig efter en hård dags-
pande. Visserligen hade jag en halv 75:a kvar, men den tänkte jag spara till kvällen.

Rätt som jag satt där och mediterade, fick jag plöteligt se ett väldigt sprakande fö-
forsken i skogsbrynet. Fem minuter senare stod två små
män, ungefär 75 centimeter
långa och med näsor som
stora, röda tomater bredvid
mig. Dom var klädda i tajta
koboltblå jeans.

Jag hann inte tänka län-
gre, för rätt som det var högg
den ena av rymdbusarna tag
i den halvfylla spritflaskan
jag hade i baksfickan. Som
två blixtar försvann vare-
sena tillbaka till sitt tefat.

Efter en halvtimme star-
tade tefatet med ett dån och
försvann i sicksack upp
bland molnen. Just i start-
ögonblicket kastades tom-
glaset ut ur tefatets förar-
kabin och där stod jag sno-
pen med min urdruckna
75:a.

Kurt Sångberg
Johanneshov

Beruslogsposten

Lördagen den 16 september 1978

UFO i Västerbergslagen informerade i Smedjebacken

Finns det UFO:s — Uni-
dentified Flying Objects —
runt vår planet? Den
frågan är det säkerligen
många som går omkring
och "grunnar" på. Många
är det också som kan svara
ett obetingat ja på den
frågan. Till den skaran hör
medlemmarna i UFO,
Västerbergslagen, som på
torsdagskvällen höll ett
informationsmöte i Ahl-
bäckssalen i Folkets hus,
Smedjebacken.

Nu var det inte så många
Smedjebacks-bor som hade kom-
mit för att ta del av informa-
tionen. Men de allra flesta av dem
som var närvarande vid mötet vi-
sade ett stort intresse för de
oidentifierade flygande far-
kosterna som finns, enligt många.

UFO-föreningen har som till
sin största och första uppgift att
göra utredningar, när man fått in
vetskap om att några flygande
föremål har iakttagits. För ett par
veckor sedan sågs något mellan
Borlänge och Ludvika och just
detta håller man nu inom UFO,
Västerbergslagen på att utreda.

Men det finns observationer på
närmare håll. Vid en s k observa-
tionskväll i Tolvsboberg utanför
Smedjebacken fick många av de
medlemmar som var med se
något, som man betecknar som
UFO. Den utredning man gjort
efter denna observation visar, att
några vanliga flygande maskiner
var det inte frågan om, varför
man inom föreningen är helt
övertygade om att det handlade
om ett UFO.

Vid informationskvällen i

Pentti Ihalainen, John Thimell från UFO, Västerbergsla-
gen, Björn Norberg och Dan Söderlund var några av de
intresserade vid UFO-kvällen i Smedjebacken.

Smedjebacken visade man en dia-
film om olika iakttagelser runt om
vår värld. Därefter bjöds på kaffe,
varefter man hade en diskussion.

Slutligen kan återges, före-
ningens syn på ett UFO: "Ett iakt-

taget fenomen som uppehållit sig i
luftrummet, marken och eller vat-
tnet och som efter noggrann
undersökning inte kunnat identi-
fierats såsom orsakat av hittills
kända fenomen".

MISCELLANEA

- 1821 22 november. Lysande skiva flyger över Engelska Kanalen
- 1822 23 oktober. Astronomen Pastorff iakttar två okända föremål som passerar tvärs-
över solskivan.
- 1823 22 maj. Astronomen Webb ser ett klart, skinande föremål nära Venus.
- 1826 1 april. Saabrücken, Frankrike. Ett grått, torpedformigt föremål sågs snabbt när-
ma sig jorden.
31 juli. Ett okänt föremål iakttaget av astronomer.
- 1828 26 maj. En skiva som passerade solen sedd genom teleskop.
- 1831 6 september till 1 november. Genève, Schweiz. Dr. Wartmann och hans observatories-
tab ser en egendomlig lysande kropp natt efter natt. Ej iakttagen nå-
gon annanstans på jorden.
29 november. Thüringen, Tyskland. Eldskiva "som verkade lika stor som månen" iak-
ttagen.
- 1833 Toland, Ohio (USA). Starkt lysande föremål format som en krok.
13 november. Niagara Falls (USA). En stor lysande fyrkantig luftfarkost iakttogs
i över en timma.
5 november. Chile. Lysande skiva passerar nära solen.
- 1834 Astronomen Pastorff rapporterar två runda föremål av olika storlek. Han ser dem
igen 1836 - 1837.
- 1835 11 maj. Lysande skiva iakttagen av den sicilianske astronomen Cociatore.
- 1836 12 januari. Cherbourg, Frankrike. Stor lysande farkost hänger över satden. Den
roterar kring sin egen axel och tycks ha ett hål i mitten som en flot-
tring.
15 maj, Professor Auber ser ett antal lysande föremål avlägsna sig åt olika håll
från solen.
- 1837 16 februari. Pastorff ser fler egendomliga föremål flyga omkring.
- 1838 Indien. En flygande skiva med ett långt glödande orangerött bihang.
- 1844 4 oktober. Astronomen Glaisher rapporterar en lysande skiva som "sände ut snabba
fladdrande ljusvågor".
- 1845 29 mars. London, England. Stationärt orangefärgat föremål som liknade ett lysande
töcken sammangållt av fyra klara ljus som liknade stjärnor.
11 maj. Signor Cappoci, vid Capodimonteobservatoriet i Neapel (Italien), ser ett
antal blänkande skivor flyga i västöstlig riktning. Somliga är stjär-
nformiga, somliga har lysande svansar.
- 18 juni. Tre lysande skivor stiger upp från havet och förblir synliga i tio minu-
ter omkring 800 meter från fartiget Victoria (36°40' nordlig latitud,
13°44' östlig longitud). De beskrivs såsom varande fem gånger så stora
som månen och tycks vara förbundna sinsemellan genom något slags glöd-
ande serpentiner. De iakttages samtidigt av flera olika personer 145
mil från varandra.